

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters vijf middelen aan.

1. Eerste middel: kennelijke onjuiste beoordeling feitelijk en rechtens die heeft geleid tot schending van artikel 10, lid 4, onder c), van verordening 2016/1036 ⁽²⁾ en meer bepaald van het vereiste om, met het oog op het verplichten tot registratie bij invoer, aan te tonen dat de importeurs in voldoende mate op de hoogte waren van dumping en van door de bedrijfstak van de Unie geleden schade.
2. Tweede middel: schending van de rechtszekerheids- en vertrouwensbeginselen bij de toepassing van artikel 10, lid 4, onder c), van verordening 2016/1036.

Verzoeksters stellen dat verordening 2018/671 in strijd is met het rechtszekerheidsbeginsel doordat hun hierin vermeend besef van het gestelde bestaan van dumping en schade wordt toegeschreven en hun kennis van een feitelijke situatie wordt toegedicht voordat enige juridische maatregel was vastgesteld.

Verordening 2018/671 is tevens strijdig met het vertrouwensbeginsel doordat in deze verordening een uitlegging wordt gegeven aan het begrip vermeend besef, die het nuttig effect van het uitzonderlijke karakter van, en de vereisten voor, het registratieproces bij invoer ongedaan zou maken.

3. Derde middel: kennelijke vergissing feitelijk en rechtens die heeft geleid tot schending van artikel 10, lid 4, onder d), van verordening 2016/1036 en van artikel 16, lid 4, onder d), van verordening 2016/1037 ⁽³⁾, doordat, ter vaststelling van schade en causaal verband met de invoer van het betrokken product, geen beoordeling is gemaakt van alle relevante bewijzen met betrekking tot de relevante economische factoren die van invloed zijn op de prestatie van de bedrijfstak van de Unie.
4. Vierde middel: schending van verzoeksters' rechten van verdediging door geen onmiddellijke en tijdige toegang te verlenen tot de belangrijkste klachten die waren ingediend, ten nadele van verzoeksters' vermogen om de beweringen van klagers inzake het voldoen aan de op te leggen wettelijke vereisten voor de registratie van invoer op passende en doeltreffende wijze te weerleggen.
5. Vijfde middel: onvoldoende motivering van de belangrijkste bevindingen in verordening 2018/671 ter rechtvaardiging van de registratie van invoer en meer bepaald ontbreken van een passende motivering waarom extra schade zou ontstaan door een voortdurende toename van invoer uit de Volksrepubliek China tegen prijzen die steeds verder zouden dalen, waarbij onvoldoende rekening is gehouden met de opmerkingen van verzoeksters die duiden op het tegendeel.

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/671 van de Commissie van 2 mei 2018 tot onderwerping van de invoer van elektrische fietsen van oorsprong uit de Volksrepubliek China aan registratie (PB L 113, 3.5.2018, blz. 4).

⁽²⁾ Verordening (EU) 2016/1036 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176, 30.6.2016, blz. 21).

⁽³⁾ Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB L 176, 30.6.2016, blz. 55)

Beroep ingesteld op 13 juli 2018 — BRF en SHB Comercio e Industria de Alimentos/Commissie

(Zaak T-429/18)

(2018/C 341/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: BRF SA (Itajaí, Brazilië) en SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (vertegenwoordigers: D. Arts en G. van Thuyne, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- uitvoeringsverordening (EU) 2018/700 ⁽¹⁾ nietig te verklaren;
- subsidiair, uitvoeringsverordening (EU) 2018/700 nietig te verklaren voor zover daarbij de in de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) 2018/700 genoemde inrichtingen BRF SA en SHB Comercio e Industria de Alimentos SA worden geschrapt uit de in de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) 2018/700 van de Commissie genoemde lijsten;
- de Commissie krachtens artikel 134 van het Reglement voor de procesvoering te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen zes middelen aan.

1. Eerste middel: de uitvoeringsverordening maakt inbreuk op artikel 296, tweede alinea, VWEU doordat zij niet met redenen is omkleed.
2. Tweede middel: de Commissie heeft bij de vaststelling van de uitvoeringsverordening verzoeksters' rechten van verdediging bedoeld in artikel 41, lid 2, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden door verzoeksters niet te horen.
3. Derde middel: de uitvoeringsverordening maakt inbreuk op de artikelen 12, lid 2, en 12, lid 4, onder c), van verordening nr. 854/2004 ⁽²⁾ voor zover zij bepaalt of specifieke inrichtingen voldoen aan de vereisten, en de Commissie heeft de relevante feiten kennelijk onjuist beoordeeld.
4. Vierde middel: de uitvoeringsverordening maakt inbreuk op het non-discriminatiebeginsel door verzoeksters anders te behandelen dan andere Braziliaanse exporteurs van de pluimveeproducten die zich in een vergelijkbare situatie bevinden.
5. Vijfde middel: de uitvoeringsverordening maakt inbreuk op het evenredigheidsbeginsel doordat zij verder gaat dan wat passend en noodzakelijk is voor de bescherming van de volksgezondheid.
6. Zesde middel: de uitvoeringsverordening maakt inbreuk op artikel 291, lid 3, VWEU en de artikelen 3, lid 3, 10, lid 1, en 11 van verordening (EU) nr. 182/2011 ⁽³⁾ doordat bij de vaststelling ervan is voorbijgegaan aan wezenlijke procedurele eisen die erin zijn geformuleerd.

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/700 van de Commissie van 8 mei 2018 tot wijziging van de lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de invoer van specifieke producten van dierlijke oorsprong is toegestaan, met betrekking tot bepaalde inrichtingen in Brazilië (PB 2018, L 118, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong (PB 2004, L 139, blz. 206).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB 2011, L 55, blz. 291).

Beroep ingesteld op 25 juli 2018 — Zotkov/Commissie

(Zaak T-457/18)

(2018/C 341/34)

Procestaal: Bulgaars

Partijen

Verzoekende partij: Rossen D. Zotkov (Brussel, België) (vertegenwoordiger: N. Stankov, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie